

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség
Képviselőcsoportja

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: **X/4169**

Érkezett: **2007 OKT 24.**

Írásbeli kérdés

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

„*Van-e segítő partner a szociálpolitikában?*” címmel a Házszabály 91. §-a alapján kérdést kívánok benyújtani Dr. Lamperth Mónika szociális és munkaügyi miniszter asszonyhoz.

A kérdésre a választ írásban kérem.

Tisztelt Miniszter Asszony!

A kormány szociálpolitikával kapcsolatos elképzelései **nagy változáson** mennek át. Vajúdnak a hegyek, s a reménykedő ember abban bízik, hogy egérmél nagyobb eredményt szülnék.

Akkor, amikor hazánk igencsak csökkenő anyagi források mentén próbálja rendbe hozni az egészségügyet és a szociális területet, fel kell tennünk a kérdést: vajon van-e még valamilyen tartalék?

Anyagi nincsen – ez közismert, legalább is ezekre a célokra egyre kevesebb.

Más megközelítésben: mindenké el került az anyagiak szempontja, holott **a humán szempont kellene, hogy meghatározó legyen**. Nem az ember van a pénzért, hanem a pénz az emberért.

A szociális területért felelős miniszter asszony **paradigmaváltásról** beszél.

A paradigmaváltás legfőbb alapelvei: átlátható, ellenőrizhető, a valós és elismert szükségletek alapján fejleszthető szolgáltatások rendszerének ideológiája, teljes mértékben elfogadható és támogatandó célkitűzések.

Kérdésünk, nem lehetne-e a paradigmaváltást széleskörű társadalmi bázisra helyezni, nagyobb összefogással, s bevonni azokat a közösségeket, amelyeknek tradíciójuk, e területen már elért eredményeik, tapasztalataik vannak, országos lefedettséget jelentő „hálózatuk” van, azaz az egyházakat. Ismereteim szerint a Magyarországi Evangélikus Egyház, de talán a többi

történelmi felekezeti is készséget mutatna arra, hogy stratégiai partnerként működjön közre a szociális terület hatékonyabbá tételében!

Több olyan terület is van, ahol az egyházak igazi partnerek lehetnek a társadalmi kérdések megoldásában.

Csupán néhányat említünk az evangélikus egyház által is kiemelten kezelt szociális területről: Helyi igényfelmérés és figyelő szolgálat megszervezése és működtetése Elmaradott térségek szellemi felzárkóztatása. Hátrányos helyzetűek felzárkóztatása, veszélyeztetettek segítése, védelme, idősek gondozása, időseket célzó stratégiai program elkészítése, kisebbségi kérdések megoldása, akadálymentesítés.

Ha körül nézünk a magyar társadalmi palettán, akkor *az egyházak valóban stratégiai partnerek lehetnének* az állam, s a mindenkori kormányzat segítő szolgálataiban. Az egyházak oldaláról fogva erre nyitottság és készség mutatkozik.

Ha erre szándék van, akkor az eszköz-készletben is partnernek kell tekinteni az egyházakat. Akkor nem azon kellene bizonyos erőknél fáradozni, hogy hogyan szűkítsék be az egyházak mozgásterét. Ezt szolgálja az Önök paradigmaváltásról szóló elképzelésük!

Tisztelt Miniszter Asszony!

Mindezek ismeretében elfogadják, vagy eltolják maguktól a felkínált lehetőséget?

Vajon, ha szélesíteni kívánja a kormány a szolgáltatásokat, miért nem kerültek bevonásra az egyházak, és miért szorították ki az egyházakat a kistérségi társulásokból?

Várom válaszát.

Budapest, 2007. október 24.

Koszorus László
Fidesz-Magyar Polgári Szövetség